

have Udsigt til uden større Vanskelighed at komme over den særdeles udviklede Situation, der ellers derved kunde fremkomme.

Men naar jeg saaledes mener, at Fordelene ved en Hypotekbank paa en eller anden Maade overvurderes, er jeg dog ogsaa tilbøjelig til at tro, at Sagens mindre gode Sider af Modstanderne males noget for sorte. Man taler om Betænkkeligheden ved at gøre Gæld i Udlandet. Ja, det er ganske klart, at kunde man undgaa det, var det det bedste, men naar man nu en Gang ikke har Kapital nok, turde det dog være rigtigst at tage Pengene, hvor man faar dem billigst. — Saa er man bange for de fremmede Børsers større Følsomhed. Man mener — og det er ogsaa det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) kommet ind paa, — at ydre Begivenheder, Begivenheder, som ellers ikke skulle berøre Forholdene i Danmark, i en hidtil ukendt Grad ville virke paa danske Obligationers Kurser, idet disse i saa stort Antal komme frem paa fremmede Børser, ganske særligt den franske. Deraf skulde atter følge, at disse Hypotekbanksobligationer bleve sendte tilbage og herhjemme udbudte til en meget lavere Kurs, og det skulde afstedkomme adskillige Ubehageligheder. Nuvel, det kan det naturligvis, men Ubehagelighederne ere dog vist ikke saa store, som man tror. Der er vistnok her et Forhold, man ogsaa ser forkert paa, og det er disse Obligationers Bevægelighed, om jeg saa maa sige. Jeg tænker her paa, at disse Hypotekbanksobligationer, som vi sende ud, ere i Udlandet meget lidt bevægelige, de ville ganske sikkert komme til at ligge endog ganske overordentlig fast. Man har i saa Henseende et Præcedens i den danske Stats amortisable 3 pCt. Obligationer af 1897. De bleve emitterede til en Kurs af 97 pCt. Dette Laan, der er noteret paa Pariserbørsen og ogsaa noteret herhjemme, har været underkastet meget betydelige Svingninger i Kursen og er endda gaaet saa langt ned, at den danske Stat, der har Lov til i Stedet for at lade Obligationerne udtrække til Amortisation at indkøbe dem fra Udlandet, har kunnet købe dem til lidt under 85 pCt., i alt Fald omkring 85 pCt. Men har man herhjemme haft nogen Gene deraf? Har der været noget som helst Udbud af 3 pCt. amortisable Statsobligationer? Aldeles ikke, de have ligget fast, hvor de ere komne, have været betragtede som et godt Kapitalanlæg, og den Omstændighed, at Kursen til en Tid har været nede, har ikke paa nogen Maade bekymret Ejerne. Man maa

huske paa, at hvad enten Kursen er høj eller lav, bliver den Rente, Køberen har opnaaet for sine Penge i det Øjeblik, han købte, ganske den samme. Altsaa, en Mand eller en Institution, der ikke netop skal sælge, berøres i Virkeligheden ikke af den nedadgaaende Kurs.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at den Omstændighed, at man skulde gaa fra en Serie over til en anden, kunde berede Tab, altsaa ved, at Kursen for de lukkede Serier var høj. Men jeg vil sige, at det Forhold, jeg har nævnt her, at Kurserne paa Obligationerne gaa ned, kan ogsaa bevirke en Gevinst, nemlig den Gevinst, at en Mand, der har taget et Kreditforeningslaan i sin Tid, da Kursen stod højt, nu da den i Udlandet er lav paa Grund af Begivenheder, som ellers ikke mærkes herhjemme, ved at indkøbe Obligationer i Udlandet til billig Kurs med Fordel kan indfri sit Laan, og han vil da ved at optage et Laan i en Sparekasse eller af andre kontante Midler kunne realisere en meget smuk Fortjeneste. Det er Omsætninger, der ofte have været gjorte og alle Dage ville blive ved at gøres, naar Kursen er saaledes, at den tillader det.

Man har endvidere indvendt, at det kunde berøre det danske Pengemarked ubehageligt, at der kom et saa stort Beløb til Landet paa en Gang, naar nemlig Nettoprovenuet for en solgt Serie af Hypotekbanksobligationer paa een Gang blev draget her til Landet. Men det er jo slet ikke nødvendigt. Det kommer an paa Ledelsen, hvorledes den vil ordne dette; Ledelsen vil meget vel kunne inddrage de disponible Midler lidt efter lidt, saa at man ikke ved forceret Indkaldelse af fremmed Kapital generer det danske Pengemarked. Jeg gaar ud fra, at Ledelsen ikke alene kan gøre noget saadant, men at den bør gøre det. — (Overhovedet faar Ledelsen af denne Hypotekbank en ganske overordentlig Betydning, selv om man ogsaa ser hen til den Stilling, som Finansministeren indtager. Jeg vil dog antage, at det maa blive den faste Direktør — jeg mener dermed den ikke saa ofte skiftende Direktion — der faar Ansvar og i Virkeligheden har Ledelsen af Bankens Sager. Og der kunde jeg have ønsket, at man var gaaet noget videre med Hensyn til Gagen til dens Direktør, thi selv om man har forhøjet den fra 6,000 Kr. til 8,000 Kr., vil jeg sige, at en absolut 1ste Klasses Kraft tror jeg ikke, man faar til den Betaling, hvis man vil lægge Ansvar paa ham. Tager man det fra ham og læg-